

Vì tội lỗi của bạn

Chúa Giê-su Christ đã phải chịu một nạn vì tội lỗi, k^o công chính cho k^o b^ot công đ^o d^on người ta đ^on với Đức Chúa Trời (1Pe 3:18). Ngài là nguyên nhân cho tội lỗi của toàn th^o giới (1 Giăng 2: 2), phá vỡ rào cản thù địch t^on tại giữa Đức Chúa Trời và loài người. Một khi được gi^oi thoát kh^oi sự k^ot án của A-đam, con người có th^o tạo ra những công việc t^ot, vì chúng ch^o được thực hiện khi một người ^o trong Đức Chúa Trời (Is 26:12; Giăng 3:21).

Vì tội lỗi của bạn

Tôi đã đọc một đoạn trích từ Bài gi^ong số 350, của Ti^on sĩ Charles Haddon Spurgeon, với tiêu đ^o “Một phát súng ch^oc ch^on về sự tự cho mình là chính đáng”, và tôi không th^o không bình luận về một tuyên b^o trong bài gi^ong.

Câu cuối cùng của bài gi^ong thu hút sự chú ý của tôi, đó là: “Đ^ong Christ đã bị trừng phạt vì tội lỗi của bạn trước khi chúng phạm” Charles Haddon Spurgeon, trích từ bài gi^ong số 350 “Một phát súng ch^oc ch^on khi tự cho mình là đúng”, lấy từ web.

Bây giờ, nếu Ti^on sĩ Spurgeon xem b^on văn Kinh thánh nói rằng Chúa Giê-su là ‘con chiên đã bị gi^ot từ khi sáng th^o’, thì thực t^o ông nên nhấn mạnh rằng Chúa Giê-su Christ đã ch^ot trước khi tội lỗi được đưa vào th^o gian (Kh 13: 8; Rô-ma 5:12).

Tuy nhiên, khi anh ta tuyên b^o rằng Chúa Giê-su đã bị trừng phạt trước khi mọi người Cơ đ^oc giáo phạm tội riêng l^o, tôi hi^ou rằng Ti^on sĩ Spurgeon không đ^o cập đ^on câu 8, chương 13 của Sách Kh^oi Huy^on.

Đ^ong Christ đã bị trừng phạt vì tội lỗi của c^o nhân loại,

nhưng ai đã phạm tội khiến cả nhân loại phải chịu tội? Giờ đây, theo Kinh thánh, chúng ta hiểu rằng tội lỗi xuất phát từ sự vi phạm (không vâng lời) của A-đam, chứ không phải từ những lỗi cư xử mà con người phạm phải.

Hình phạt mang lại hòa bình không phải do lỗi của hành vi được thực hiện riêng lẻ, vì tất cả mọi người được tạo ra trong điều kiện xa lánh Đức Chúa Trời (tội nhân).

Đấng Christ là con chiên của Đức Chúa Trời đã chết trước khi sáng thế, tức là con chiên đã được dâng trước khi hành vi phạm tội của A-đam xảy ra.

Hình phạt giáng xuống trên Đấng Christ không phải do hành vi của loài người (tội lỗi đã phạm), mà là do hành vi phạm tội của A-đam.

Trong A-đam, người ta bị coi là tội nhân, vì sự phạm tội mà mọi người bị phán xét và kết án, không có ngoại lệ (Rô-ma 5:18).

Nếu tội lỗi (tình trạng của con người không có Đức Chúa Trời) phát sinh từ hành vi của con người, thì công lý được thiết lập, nhất thiết sự cứu rỗi sẽ chỉ có thể thực hiện được thông qua hành vi của con người. Tuy nhiên, nam giới phải làm điều gì đó tốt để giảm bớt hành vi xấu của họ, tuy nhiên, điều đó sẽ không bao giờ là 'chính đáng'.

Nhưng thông điệp phúc âm cho thấy rằng chỉ vì một người đàn ông (A-đam) mà bị kết án tội hình, và chỉ bởi một người (Đấng Christ, A-đam cuối cùng) đã ban ân điển của Đức Chúa Trời cho nhiều người (Rô-ma 5:15). Khi Chúa Giê-xu chết vì tội lỗi của chúng ta, một sự thay thế hành động đã xảy ra: như A-đam không vâng lời, A-đam cuối cùng đã vâng lời cho đến tận thối thác.

Câu cuối cùng của đoạn trích từ bài giảng của Tiễn sĩ Spurgeon chứng tỏ rằng nó không được coi là:

- Mọi người đều là tội nhân vì tất cả phụ thuộc tiên của loài

- người (Ađam) đã phạm tội (Is 43:27);
- Rằng mọi người được hình thành trong sự gian ác và được thụ thai trong tội lỗi (Thi 51: 5);
- Rằng c^h nhân loại đã không còn Thiên Chúa k^h từ khi có mẹ (Tv 58: 3);
- Rằng mọi người đã sai từ khi mới sinh ra (Tv 58: 3), vì họ vào bằng c^ha rộng d^un đ^un con đường rộng d^un đ^un diệt vong (Mt 7,13-14);
- Rằng vì họ đã bị bán làm nô lệ cho tội lỗi, nên không ai vi phạm theo sự vi phạm c^ha A-đam (Rô-ma 5:14);
- Đi^uu t^ut nh^ut c^ha loài người có th^u so sánh với gai, và người ngay th^ung còn tệ hơn gi^uu có gai (Mc 7: 4);
- Rằng mọi người đã phạm tội và thi^uu m^ut sự vinh hi^un c^ha Đức Chúa Trời vì sự k^ht án đã được thi^ut lập trong A-đam;
- Rằng không có ai công bình, không ai c^h, trong s^u các con cháu c^ha A-đam (Rô-ma 3:10), v.v.

Một đ^ua tr^u khi còn trong bụng mẹ đã làm đi^uu thiện hay đi^uu ác nào đ^u bị mang thai trong tội lỗi? Đ^ua tr^u phạm tội gì mà đi ‘sai đường’ từ khi mới lọt lòng? T^ut c^h đàn ông lạc lỗi và tr^u nên b^un th^u cùng nhau khi nào và ở đ^u đâu? (Rô-ma 3:12) Ch^ung ph^ui A-đam đã m^ut nhân tính sao?

Trong A-đam, t^ut c^h mọi người đ^uu bị làm ô u^u cùng nhau (Thi 53: 3), b^ui vì A-đam là cánh c^ha rộng đ^u mọi người bước vào khi sinh ra. Sự sinh ra theo xác th^ut, huy^ut và ý mu^un c^ha con người là c^ha rộng mà qua đó mọi người vào, rẽ sang một bên và cùng tr^u nên ô u^u (Giăng 1:13).

Sự kiện nào khi^un t^ut c^h đàn ông ‘cùng nhau’ tr^u nên ô u^u? Ch^u tội c^ha A-đam gi^ui thích sự thật rằng t^ut c^h đàn ông, trong cùng một trường hợp, đ^uu tr^u nên ô u^u (cùng nhau), vì t^ut c^h đàn ông ở nhi^uu lựa tu^ui không th^u thực hiện cùng một hành động với nhau.

Hãy xem xét: Đ^ung Christ ch^ut vì Ca-in gi^ut A-bên, hay Đ^ung Christ ch^ut vì tội A-đam? Sự kiện nào đã làm t^un hại đ^un b^un

chết của toàn nhân loại? Hành động của Cain hay hành vi phạm tội của Adam?

Lưu ý rằng sự lên án của Cain không đến từ hành động tội ác của anh ta, nó bắt nguồn từ sự kết án nơi A-đam. Chúa Giê-su đã chứng minh rằng ngài không đến để lên án thế gian, mà để cứu thế gian, vì việc phán xét những gì đã bị lên án sẽ phản tác dụng (Giăng 3:18).

Tuy nhiên, Chúa Giê-su Christ đã bị trừng phạt vì tội lỗi của loài người, nhưng tội lỗi không ám chỉ những gì con người phạm phải, mà nó nói về sự phạm tội đã mang lại sự phán xét và kết án trên tất cả mọi người, không có sự phân biệt.

Hành động của con người dưới ách tội lỗi cũng được gọi là tội lỗi, vì bất cứ ai phạm tội, đều phạm tội vì người đó là nô lệ của tội lỗi. Rào cản ngăn cách giữa Đức Chúa Trời và loài người xuất phát từ hành vi phạm tội của A-đam, và vì hành vi phạm tội trong vườn Ê-đen, không có ai trong số các con trai của loài người làm điều tốt. Tại sao không có ai làm điều tốt? Bởi vì tất cả đều đã lạc lối và cùng nhau trượt nên ô uế. Vì vậy, vì sự phạm tội của A-đam, mọi điều người không có Đấng Christ làm đều là ô uế.

Ai từ ô uế sẽ lấy đi những gì trong sạch? Không ai! (Gióp 14:4) Nói cách khác, chúng có ai làm điều tốt vì mọi người đều là nô lệ của tội lỗi.

Bây giờ nô lệ của tội lỗi phạm tội, vì mọi việc anh ta làm đều thuộc về chính nhân của mình. Hành động của những tội tở của tội lỗi là tội lỗi vì chúng được thực hiện bởi nô lệ đã phạm tội. Đó là lý do tại sao Đức Chúa Trời đã giết phóng những người tin là tội tở của sự công bình (Rô-ma 6:18).

Mặt khác, con cái của Đức Chúa Trời không thể phạm tội vì họ được Đức Chúa Trời sinh ra và dòng dõi của Đức Chúa Trời vẫn ở trong họ (1 Giăng 3: 6 và 1 Giăng 3: 9). Bất cứ ai phạm tội đều thuộc về ma quỷ, nhưng những ai tin vào Đấng Christ thì thuộc về Đức Chúa Trời (1 Cô 1:30; 1 Ga 3:24; 1 Ga 4:13), vì họ

là đấng thờ và là nơi ở của Thánh Linh (1Ga 3: 8).

Đấng Christ đã được hiển hiện để tiêu diệt các công việc của ma quỷ (1 Giăng 3: 5 và 1 Giăng 3: 8), và tất cả những ai thuộc về Đức Chúa Trời đều ở trong Ngài (1 Giăng 3:24) và trong Đức Chúa Trời không có tội lỗi (1 Giăng 3: 5). Bây giờ nếu không có tội lỗi trong Đức Chúa Trời, thì tất cả những ai ở trong Đức Chúa Trời đều không phạm tội, vì họ đã được sinh ra từ Đức Chúa Trời và dòng dõi của Đức Chúa Trời vẫn ở trong họ.

Một cây không thể sinh hai loại trái. Như vậy, những người do dòng dõi Đức Chúa Trời sinh ra không thể sinh hoa kết quả cho Đức Chúa Trời và ma quỷ, cũng như việc một tôi tớ hữu việc hai chủ cũng không thể làm được (Lu-ca 16:13). Mọi cây do Cha trồng đều sinh nhiều trái, nhưng chỉ sinh trái cho Đức Chúa Trời (Ê-sai 61: 3; Giăng 15: 5).

Sau khi chết vì phạm tội, chết cũ, vẫn để người sống lại trình diện với Đức Chúa Trời như còn sống từ cõi chết, và các chi thể trong thân thể ngài như một công cụ công lý (Rô-ma 6:13). Tình trạng 'sống' của người chết có được nhờ đức tin nơi Đấng Christ, qua sự tái sinh (tái sinh). Qua sự tái sinh mới, con người trở nên sống lại từ cõi chết, và do đó, con người vẫn tự nguyện trình diện với Thiên Chúa các chi thể của thân thể mình như một công cụ công lý.

Tội lỗi không còn ngự trị, vì nó không còn quyên thống trị những người tin nữa (Rô-ma 6:14). Cơ đốc nhân phải hiển dâng các thành viên của mình để phục vụ công lý, nghĩa là phục vụ Đấng đã thánh hóa họ, vì Đấng Christ là sự xưng công bình và nên thánh của Cơ đốc nhân (Rô-ma 6:19; 1Cô 1:30).

Chúa Giê-su Christ đã phải chịu một nạn vì tội lỗi, kể công chính cho kẻ bất công để đấng người ta đấng với Đức Chúa Trời (1Pe 3:18). Ngài là nguyên nhân cho tội lỗi của toàn thể giới (1 Giăng 2: 2), phá vỡ rào cản thù địch tồn tại giữa Đức Chúa Trời và loài người. Một khi được giải thoát khỏi sự kết án của

A-đam, con người có thể tạo ra những công việc tốt, vì chúng chỉ được thực hiện khi một người ở trong Đức Chúa Trời (Is 26:12; Giăng 3:21).

Mặt khác, những người không có Chúa ở trong họ mà không có hy vọng trên thế giới này, bởi vì họ giống như những chiếc ô dù và mọi thứ họ sản xuất ra đều là ô dù. Không có cách nào để con người không có Đức Chúa Trời làm điều tốt, bởi vì bản chất xấu xa chỉ sinh ra điều xấu.

“Nhưng tốt cả chúng ta đều giống như chiếc dĩa dĩa, và mọi sự công bình của chúng ta giống như cái giẻ rách bẩn thỉu; và tốt cả chúng ta khô héo như một chiếc lá, và sự gian ác của chúng ta như một cơn gió cuốn chúng ta đi” (Ês 64: 6).

Tiên tri Isaias khi mô tả tình trạng của dân tộc mình, đã so sánh họ với:

- Chiếc ô dù – Dân Y-sơ-ra-ên trở nên bẩn thỉu khi nào? Khi tốt cả cùng đi lạc và cùng trở nên ô uế, nghĩa là trong A-đam, Cha đầu tiên của nhân loại (Thi 14: 3; Ês 43:27);
- Công lý như giẻ rách bẩn thỉu – Tốt cả công lý cho chiếc ô dù có thể so sánh với giẻ rách bẩn thỉu, không phù hợp với quần áo. Mặc dù họ theo đạo, những công việc của dân Y-sơ-ra-ên là những việc làm của tội ác, những việc làm của bạo lực (Is 59: 6);
- Héo như chiếc lá – Dân Y-sơ-ra-ên chẳng còn hy vọng gì, như chiếc lá đã chết (Is 59:10);
- Tội ác giống như gió – Không có gì Israel đã làm có thể giúp thoát họ khỏi tình trạng khủng khiếp này, vì tội ác có thể so sánh với gió giật chiếc lá, tức là con người không thể thoát khỏi chúa tể của tội lỗi.

Đấng Christ, đúng lúc, đã chết vì kẻ ác. Chiên Con của Đức Chúa Trời đã bị hiến tế từ khi sáng thế bởi tội nhân.

“Vì Đấng Christ, trong khi chúng ta còn yếu đuối, đã chết đúng lúc vì kẻ ác” (Rô-ma 5: 6);

“Nhưng Đức Chúa Trời chứng tỏ tình yêu thương của Ngài dành cho chúng ta, vì chính Đấng Christ đã chết vì chúng ta, trong khi chúng ta vẫn còn là tội nhân” (Rô-ma 5: 8).

Bây giờ, Đấng Christ đã chết vì những nô lệ của tội lỗi, chứ không phải vì những ‘tội lỗi’ mà những nô lệ của tội lỗi thực hành, như Tiệp sĩ Spurgeon hiểu.

Chúa Kitô đã chết thay cho những người tội lỗi, vì thế những ai tin cùng chết với Ngài.

Những người đã sống lại với Đấng Christ được an toàn, vì:

- Họ ở trong Đấng Christ;
- Họ là những Sinh vật mới;
- Những điều xưa cũ không còn nữa;
- Mọi thứ đã trở nên mới mẻ (2Co 5:17).

Đức Chúa Trời đã hoà giải với chính Ngài những ai tin qua Đấng Christ và ban cho người sống từ kẻ chết chức vụ hoà giải (2Cô 15:18).

Người sống giữa những kẻ chết còn lại với lời khuyên: đừng nhận ân điển của Đức Chúa Trời một cách vô ích (2 Cô 6: 1). Do đó, Đức Chúa Trời đã nghe bạn trong một thời gian có thể chấp nhận được, như một công cụ của công lý, các tín đồ đạo Đấng Ki-tô được khuyên nghị:

- Không nên đưa ra tai tiếng – Tại sao Cơ đốc nhân không nên đưa ra tai tiếng? Để được cứu? Không! Để bộ hòa giải bị kiểm duyệt;
- Được khuyên bảo trong mọi việc – Nhịn nhịn, trong hoạn nạn, nhu nhược, đau khổ, đòn roi, bạo loạn, bạo loạn, trong công việc, trong lễ độ, nhịn nhục, trong sạch, khoa học, lâu dài- đau khổ, trong lòng nhân từ, trong Chúa Thánh Thần, trong tình yêu không kỷ luật, v.v. (2Cr 6: 3-6).

Đấng Christ đã bị giết từ khi sáng thế, thậm chí trước khi c

nhân loại trở thành nô lệ cho sự bất công do sự bất tuân của
một người đã phạm tội: A-đam.